Ваше Височество

Ако в' гражданско отношение сме били принудени да наведем врат пред' домогванията на Егоистическа Европа и него нейни избон— между нас оръдия пасивственно и ни накарали хладнокръвно как се ломи тяжестьта на судбата на политическото ни съществование, поне в' духовно отношение трѣбваше да бъдат по умѣрени и малко по деликатни към религиозните ни убеждения та да не излагат поне църквата ни на политически терзания. Покорний ви слуга, като гражданин отдавна е напуснал арената на политическите движения; но като християнин, макар и найпоследний от православното исповѣдание, не мога равнодушно да гледам на биваемото унизение на Православната черква без да присъединя гласът си с' тоя на многите единовѣрци, които мълком но вѣрно протестират противу произволните дѣйствия бивани в' обида на църквата; защото виждам в' тѣх, незначително въсторжествоване на министерските каприци, много по-сериозни заплитания за отечеството ни в' бъдуще.

Ваше Височество

При неограниченитѣ самолюбия и при ожесточенията на раздразненитѣ страсти, които от нѣкое врѣме на сам върлуват в' България, българский народ очакваше да се покажите на височината на положението, което занимавате, и като ~~Държа~~Върховен глава и Владѣтел на държавата дълбоко проникнат от интереситѣ на страната, да вземете в' рѫцетѣ си браздитѣ на управлението и, вън от всѣки гибелни за страната симпатии и антипатии, с' твърд характер и енергия да възбудите в' него спасителнитѣ надежди, че страститѣ скоро ще утихнат, гоненията ще престанат и народът ще заживѣе един по-нормален живот. Смѣем ~~да се надѣем~~ ли ще да очакваме че ще се осѫществят тия надежди на народът?

Бѫдѣте[3] увѣрени[4], Ваше[1] Височество[2], в' искреността на думитѣ ми, че надеждитѣ на народът ся поколебали от нескончаемитѣ произволи на правителството. — До кога тая разюзданост? — Побързайте, Ваше Височество, да спасите и народът и Себе си.

На Ваше Височество

Покорнѣйший слуга

П. Р. Славейков

27. ноемвр. 1887.

София

инв 421